03/12/2021

Αρχιμανδρίτης π. Διονύσιος Κατερίνας: Η αξιοπρέπεια των ταπεινών!

/ Ενορίες

Έχουμε έναν ταπεινό Κύριο, οπότε κανείς από εμάς, δεν μπορεί να είναι εγωιστής. Και αυτή η ταπείνωση έχει μέσα της αξιοπρέπεια, και όχι κακομοιριά ή μιζέρια. Αυτήν την αξιοπρέπεια της ταπείνωσης, μας την διδάσκει ο Θεός, οι άγιοι Πατέρες, οι θεόπνευστοι Απόστολοι και μας την διδάσκει μέχρι σήμερα η Εκκλησία.

Ομιλία με θέμα **«Η αξιοπρέπεια των ταπεινών»**, πραγματοποίησε **ο Αρχιμανδρίτης π. Διονύσιος Κατερίνας**, κληρικός της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, την Τετάρτη 1 Δεκεμβρίου.

Της ομιλίας, που δόθηκε στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...», προηγήθηκε Ιερά Παράκληση προς την Υπεραγία Θεοτόκο τη Βηματάρισσα.

Η ομιλία μεταδόθηκε από το κανάλι του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...» στο YouTube.

Διανύουμε μία περίοδο μεγάλης ταπείνωσης, αλλά και μεγάλης αξιοπρέπειας, σημείωσε αρχικά ο π. Διονύσιος. Μιας πνευματικής ευκαιρίας, όπου η Εκκλησία, μας προβάλλει το θεανδρικό πρόσωπο του Χριστού, που ενώ ήταν ο υψηλός Θεός, «επί γης εφάνη ταπεινός άνθρωπος», για να ελκύσει προς το ύψος τους ανθρώπους που Τον αγαπούν, Τον, πιστεύουν, Τον ακολουθούν και Τον προσκυνούν.

«Στους απλούς ανθρώπους επαναπαύεται ο Θεός, γιατί ο ίδιος ο Θεός μας, είναι απλός. Ο παντοδύναμος Θεός μας, ο Παντοκράτωρ Κύριος, είναι ο πιο ταπεινός όλων μας.

Όλοι μας, όταν έχουμε κάτι πολύτιμο, το δείχνουμε στην βιτρίνα, για να το βλέπει ο κόσμος. Ο Θεός όμως δεν κάνει έτσι, ακόμα και στην δημιουργία Του, φάνηκε ταπεινός. Τα πιο πολύτιμα της δημιουργίας Του, τα έκρυψε και μέχρι και στον κόσμο που δημιούργησε, έδειξε ταπείνωση.»

Έχουμε λοιπόν, έναν ταπεινό Κύριο, συνέχισε ο π. Διονύσιος, οπότε κανείς από εμάς, δεν μπορεί να είναι εγωιστής. Και αυτή η ταπείνωση έχει μέσα της αξιοπρέπεια, και όχι κακομοιριά ή μιζέρια.

Αυτήν την αξιοπρέπεια της ταπείνωσης, μας την διδάσκει ο Θεός, οι άγιοι Πατέρες, οι θεόπνευστοι Απόστολοι και μας την διδάσκει μέχρι σήμερα η Εκκλησία.

Και βλέπουμε αγίους της Εκκλησίας μας, όπως ο άγιος Σπυρίδων, που δεν ήξεραν γράμματα, δεν είχαν πτυχία και περγαμηνές, αλλά ήταν γεμάτοι από το Άγιο Πνεύμα και από τη χάρη του Θεού, η οποία ακτινοβολούσε χωρίς εκείνοι να κάνουν ιδιαίτερα πράγματα.

Ο διάβολος, όπως τόνισε, βρίσκει πολλούς τρόπους προκειμένου να ενισχύσει τον εγωισμό του ανθρώπου, γιατί δεν ήταν ούτε πόρνος, ούτε μοιχός, ούτε ψεύτης,

ούτε κλέφτης, αλλά εγωιστής και ο εγωισμός, σύμφωνα με τους Πατέρες, είναι η αρχή όλων των αμαρτιών. Όλες οι αμαρτίες, προέρχονται από τον εγωισμό.

Μία από τις τεχνικές που χρησιμοποιεί ο διάβολος για να κάνει τον άνθρωπο εγωιστή, είναι να του δώσει ύψη επαίνων και θριάμβων, να τον κάνει πετυχημένο, να ακούσει πολλά «εύγε» και να μην ακολουθεί την ταπείνωση των αγίων. Και μετά του τσακίζει την ψυχή και του κατατρώει την σωτηρία.

«Αν κάποιος είναι φίλος μας πραγματικός και βλέπει ότι εμείς δεν βαδίζουμε καλά στη ζωή μας, όσο πικρός και σκληρός κι αν είναι ο λόγος του, θα μας πει κατά πρόσωπο την αλήθεια.

Εάν έχουμε πνεύμα Θεού, τότε έχουμε την αξιοπρέπεια των ταπεινών. Βλέπουμε τα λάθη μας, ζητούμε συγγνώμη και αγωνιζόμαστε για την διόρθωση. Εάν δεν έχουμε αυτό το πνεύμα και την αξιοπρέπεια των ταπεινών, αλλά έχουμε την μιζέρια των εγωιστών, τον στοχοποιούμε αυτόν τον άνθρωπο, τον κάνουμε εχθρό και τον βάζουμε στο περιθώριο. Και αγκαλιάζουμε εκείνους που όλα τα βλέπουν σε εμάς, καλά κι ενισχύεται έτσι ο εγωισμός μας.»

Σε όλο τον κόσμο και ιδιαίτερα στην πατρίδα μας, παρατήρησε ο π. Διονύσιος, δύο είναι οι αρρώστιες της εποχής, που και οι δύο προέρχονται από τον εγωισμό.

Η μία είναι η ψυχασθένεια και πολλοί άνθρωποι είναι με ψυχοφάρμακα και χωρίς αυτά δεν στηρίζονται, γιατί δεν έχουν στόχο, σκοπό και νόημα στη ζωή τους, με αποτέλεσμα να έχουν πνευματικά κενά.

Και αυτός ο λόγος, δεν αφορά εκείνους που έχουν πρόβλημα και χρειάζεται να καταφύγουν στο νευρολόγο, αλλά για αυτούς που έχουν εσώτερα προβλήματα και αντί να τα λύσουν στο πετραχήλι του πνευματικού, ο εγωισμός τους, του κάνει να πιστέψουν ότι θα τα κάνουν όλα καλά και δεν χρειάζονται τον Χριστό.

Η δεύτερη αρρώστια που προέρχεται από τον εγωισμό, είναι η αγένεια, παντού, στις προσωπικές και διαπροσωπικές σχέσεις, στον τρόπο που βλέπουμε τους άλλους και συμπεριφερόμαστε απέναντι τους.

«Γι’ αυτό και πρέπει σε όλα τα επίπεδα της ζωής, όλοι οι άνθρωποι, από τον πρώτο μέχρι τον τελευταίο, να έχουμε ταπείνωση, γιατί χωρίς ταπείνωση, δεν έχουμε Θεό.

Υπάρχουν άνθρωποι που έχουν ισχυρές θέσεις εξουσίας και η αλαζονεία, τους κάνει να παίρνουν αποφάσεις οι οποίες δεν είναι ωφέλιμες για την πατρίδα και τον τόπο και τελικά ούτε και για τους ίδιους.»

Ο αξιοπρεπής άνθρωπος πετυχαίνει πολλά πράγματα, αλλά αυτά δεν τα θεωρεί

κάτι και περιμένει από τον εαυτό του, να κάνει κάτι καλύτερο. Τέλειος δεν θα γίνει κανείς, αλλά ο αγώνας για την τελειότητα, ο πνευματικός αγώνας, κάνει τον άνθρωπο να ξεχωρίζει από τον εγωιστή και τον αλαζόνα, και από τον άνθρωπο που είναι αδιάφορος.

Σύμφωνα με τους Πατέρες, συνέχισε ο π. Διονύσιος, ο πιο υπέροχος άνθρωπος, είναι εκείνος που έχει τα πόδια του γερά στη γη. Ξέρει ποιος είναι και έχει το νου του στραμμένο στον ουρανό.

Αυτός ο άνθρωπος τρέφει τον εαυτό του ολοκληρωτικά. Όταν τρέφει την ψυχή του σωστά και τρέφει και περιθάλπει το σώμα του, τότε αυτός ο άνθρωπος έχει επίγνωση της κατάστασης του.

Αυτός που έχει την ταπείνωση δεν ξεχνάει ότι ορισμένα από αυτά που κάνει εκείνος, τα κάνουν και άλλοι άνθρωποι. Ένας χριστιανός, δεν έχει απλώς μια καλοσύνη, έχει κάτι που την ξεπερνάει, υπερβαίνει τις προσδοκίες των ανθρώπων.

Η αξιοπρέπεια των ταπεινών ανθρώπων, μας διδάσκει ότι μπορούμε να ξεπεράσουμε τις απλές και καθημερινές ασχολίες, και τα ψήγματα αρετών που έχουμε. Να τα ξεπεράσουμε, γιατί αυτά τα κάνουν και άλλοι. Αυτό το παραπάνω, το προσφέρει η ταπείνωση.

Ο ταπεινός άνθρωπος είναι αριστοκράτης, σημείωσε ο π. Διονύσιος. Μπορεί να μην έχει να φάει, αλλά να είναι άρχοντας και αξιοπρεπής, γιατί η ταπείνωση του δίνει αυτήν την αξιοπρέπεια.

Η αξιοπρέπεια των ταπεινών, επιβάλλει στον εαυτό του να βρει τα λάθη του κι όχι των άλλων, να αναγνωρίζει τις ελλείψεις του και να μην δίνει τόσο μεγάλη αξία και σημασία στις όποιες καλές πτυχές του εαυτού του.

Όταν θέλουμε να φτάσουμε σε ύψη και σε ουράνιες πνευματικές σφαίρες, πρέπει να πετάξουμε βάρη αμαρτιών, να λύσουμε τα σχοινιά που μας κρατάνε δεμένους στη γη για να μπορέσουμε να πετάξουμε στον ουρανό και να φτάσουμε στην ατμόσφαιρα στην πνευματική.

Η ταπείνωση μπορεί να οδηγήσει να σπάσουμε όλες τις παγίδες του διαβόλου, να τις ξεπεράσουμε, να διαφυλαχθούμε από αυτές και να καταφέρουμε πνευματικές αναβάσεις.

Και ο π. Διονύσιος ολοκλήρωσε την ομιλία του:

«Κάθε άνθρωπος έχει μια επιλογή στη ζωή του. Η επιλογή να διαλέξει τον δρόμο του Θεού, τον ξεχωρίζει, τον κάνει μοναδικό, ανεπανάληπτο, ασύγκριτο, όπως

έπλασε ο Θεός τον κάθε άνθρωπο.

Αν δείξουμε αυτήν την αξιοπρέπεια στην ταπείνωση, την πιστότητα στην ορθόδοξη παράδοση, την λατρευτική προσκύνηση και την πίστη στο Θεό, ο Θεός την αξιοπρέπεια των ταπεινών, θα την κάνει μεγαλοσύνη.»